



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **PODA, a. s.**, se sídlem 28. října 118/102, Ostrava, zastoupeného Mgr. Ing. Hanou Továrkovou, advokátkou se sídlem tř. kpt. Jaroše 1844/28, Brno, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem 28. října 117, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 116173/2015 ze dne 13. 11. 2015, ve věci účastenství v řízení o změně užívání stavby,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 116173/2015 ze dne 13. 11. 2015 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ing. Hany Továrkové, advokátky se sídlem tř. kpt. Jaroše 1844/28, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 116173/2015 ze dne 13. 11. 2015, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno usnesení Městského úřadu Orlová zn. MUOR 48918/2015 ze dne 15. 7. 2015, jímž bylo rozhodnuto, že žalobce není účastníkem řízení o změně užívání stavby „Nadzemní vedení veřejné datové sítě“ v Horní Lutyni.

Žalobce v žalobě uvedl, že řízení o změně užívání stavby bylo zahájeno společností MEEP.CZ s. r. o. Předmětem řízení je nadzemní vedení elektronických komunikací mezi panelovými domy, přičemž v daném území žalobce umístil podzemní vedení elektronických komunikací v souladu s § 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, které ukládá povinnost vedení elektronických komunikací v zastavěném území obcí umístit pod zem. Umístění nadzemního vedení, které je předmětem řízení o změně užívání stavby je dle názoru žalobce nezákonné. Dotčení na svých právech žalobce spatřuje v tom, že nezákonné povolení trvalého užívání nadzemního vedení poskytne společnosti MEEP.CZ s. r. o. neoprávněnou výhodu, neboť nadzemní vedení je levnější než podzemní vedení. Dále uvedl, že již v odvolání namítal, že podzemní vedení elektronických komunikací žalobce se nachází na shodných pozemcích a stavbách jako nadzemní vedení jeho konkurenta. Poukazoval na křížení elektronických komunikací a možné problémy z toho vyplývající při údržbě, opravách, modernizaci a změnách předmětných vedení. Žalovaný odmítl vzít obchodní zájem žalobce za důvod pro přiznání účastenství. K ostatním námitkám žalovaný nepřihlížel, neboť je pokládal za novum. Žalobce následně v žalobě poukázal pro dokreslení situace na nepatřičnosti v řízení o udělení výjimky z povinnosti podzemního vedení pro společnost MEEP.CZ s. r. o. Dále poukázal na judikaturu aprobující soudní přezkum usnesení, jímž se vyslovuje, že určitá osoba není účastníkem řízení. V žalobních bodech zdůraznil, že účastníky předmětného řízení jsou *ex lege* (aniž by se do řízení musely hlásit) osoby, které mohou být rozhodnutím dotčeny na svých právech. Správním orgánům muselo být z úřední činnosti známo, že žalobcovo podzemní vedení se nachází zčásti na shodných pozemcích jako sporná stavba jeho konkurenta. Žalobce je tedy vlastníkem sousední stavby a jako takový nepochybně může být na svých právech dotčen, a to z důvodu křížení elektronických komunikací a potíží z toho plynoucích při údržbě, úpravách, opravách či modernizaci a změnách předmětných vedení. Skutečnost, že na daném území je jeho podzemní síť žalobce upozornil již v podání ze dne 22. 6. 2015. Správní orgány nesprávně uzavřely, že žalobce dotčení na svých právech neprokázal, neboť jim musela být možnost dotčení na jeho právech známa z úřední činnosti. Žalovaný též pochybil, když se odmítnul zabývat skutečnostmi nově uváděnými v odvolání, neboť jimi žalobce pouze reagoval na odůvodnění správního orgánu prvního stupně. Prvostupňový orgán jej se svým právním názorem neseznámil, a proto žalobce nemohl své povinnosti plynoucí z koncentrační zásady splnit.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 16. 3. 2016 uvedl, že v předmětném řízení jde pouze o změnu doby předmětné stavby nadzemního vedení veřejné

datové sítě. Pokud se týče dotčení žalobce v rámci jeho hospodářské soutěže se stavebníkem, pak žalovaný znovu zdůraznil, že není povolán k posuzování konkurenčních výhod držitelů licence k vedení elektronických komunikací. Pasáže žaloby týkající se řízení o udělení výjimky považuje žalovaný za irelevantní, neboť se týkají jiného řízení. přímé dotčení žalobce nemůže spočívat v neoprávněné konkurenční výhodě stavebníka nadzemního vedení; dotčení obchodních zájmů je dotčení nepřímé. Námitka křížení elektronických komunikací byla vznesena až v odvolání a navíc jen v obecné rovině. Žalovaný nepřihlížel k nově vznášeným skutečnostem dle ustanovení § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“).

Ve skutečnosti, že se jedná o přezkum svou povahou procesního rozhodnutí, které je učiněno v rámci řízení o hmotných právech účastníků řízení, shledal soud důvod pro přednostní projednání věci ve smyslu § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že před Městským úřadem v Orlové bylo vedeno řízení o změně v užívání stavby „Nadzemní vedení datové sítě“, spočívající ve změně doby jejího trvání na stavbu trvalou, a to k žádosti společnosti MEEP.CZ s. r. o. Do řízení se dne 24. 6. 2015 jako účastník přihlásil žalobce s tím, že je provozovatelem datové sítě v dané oblasti, jejímž prostřednictvím poskytuje internetové připojení a tato jeho datová síť je v souladu s právem umístěna pod zemí. Nezákonné nadzemní vedení sítě společnosti MEEP.CZ, s. r. o., poskytuje této společnosti nezákonnou a nemravnou konkurenční výhodu, poškozující hospodářskou soutěž. Dne 15. 7. 2015 rozhodl stavební úřad, že žalobce není účastníkem řízení. proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 7. 9. 2015 odvolání. Dne 5. 11. 2015 uvedl žalobce nové skutečnosti, a sice, že vedení nadzemní sítě vede přes některé pozemky, na nichž je umístěna jeho podzemní síť, je tedy nepochybně vlastníkem sousední stavby; poukázal na blízkost a křížení obou sítí a možné problémy z toho plynoucí. Dále rozporoval závěry o irelevantnosti otázky hospodářské konkurence. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítnul. ve vztahu k ekonomickým zájmům žalobce poukázal na rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 59 A 7/2010-36 ze dne 19. 10. 2010, podle nějž orgány státní správy nejsou povinny řešit ve stavebním řízení otázky týkající se vlivu na ekonomiku provozu a ochrany investic žalobce. K novým skutečnostem žalovaný odmítl přihlížet o ohledem an koncentrační zásadu zakotvenou v § 82 odst. 4 SŘ.

Podle § 27 odst. 2 SŘ jsou účastníky též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

Podle § 50 odst. 1 SŘ podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti,

podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

Podle § 82 odst. 4 věty první SŘ k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

Pokud se týče právního názoru správních orgánů, že křížící se ekonomické zájmy nemohou založit žalobci účastenství v řízení o změně stavby, pak se soud s jejich argumentací ztotožňuje s odkazem na shora citovaný rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, aprobovaný rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 108/2010-71 ze dne 3. 3. 2011.

Rovněž soud nemá za pro věc relevantní skutečnosti týkající se řízení o udělení výjimky, neboť s jedná o jiné řízení; ostatně sám žalobce tyto skutečnosti uváděl „pro dokreslení“, vědom si evidentně toho, že nemohou být pro věc samu nosné.

Naproti tomu soud se nemůže ztotožnit s tím, že žalovaný odmítl zabývat se námitkou existence sousedící stavby – a sice vedení žalobcovy sítě ta zčásti totožných pozemcích, na nichž je umístěno i nadzemní vedení společnosti MEEP.CZ, s. r. o. Existence stavby žalobce musela být stavebnímu úřadu známa z jeho úřední činnosti, navíc vyplývá i ze zápisu služebnosti inženýrské sítě v katastru nemovitostí na předmětných pozemcích. A nadto byl stavební úřad již v provstupňovém řízení upozorněn – byť jen náznakem v podobě tvrzení, že žalobcova síť je v „daném území“ – na existenci žalobcovy stavby. Stavební dokumentace a katastrální zápis osvědčující existenci žalobcovy stavby měly být ve smyslu § 50 odst. 1 SŘ vzaty v potaz jako jiné podklady řízení ve smyslu § 50 odst. 1 SŘ. Rozhoduje-li správní orgán o něčem účastenství v řízení, má povinnost vzít v potaz věcná práva k dotčeným pozemkům, jejichž existence mu je známá z úřední činnosti, resp. která vyplývají z katastrální evidence. Podotýká-li navíc žalovaný ve svém vyjádření, že žalobcův poukaz na možné problémy vyplývající z křížení obou sítí jsou nekonkrétní, pak soud zdůrazňuje, že díkce § 27 odst. 2 vyžaduje možnost dotčení rozhodnutím, nikoli jistotu dotčení rozhodnutím. Existence dvou staveb vedení elektronických komunikací na týchž pozemcích je dostatečným osvědčením možnosti dotčení na právech žalobce, a to na právech věcných, nikoli jen v rovině podnikatelských záměrů.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalované k dalšímu řízení. Při novém projednání věci je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaná byla zavázána k úhradě důvodně vynaložených nákladů řízení procesně úspěšného žalobce.

Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000,- Kč, odměna zástupce za dva úkony právní služby – a to převzetí věci a seps žaloby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 3 100,- Kč, ve dvou režijních paušálech po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 21% DPH ve výši 1 428,- Kč.

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovanou zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě
dne 5. května 2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu